

Gel Git Öfkelerim

– cirik · 22 Eylül 2020

buruşmuş kağıtlar içinde satır arası birkaç güzel söze rastladım, hüznümü yapayalnızlığımı kalem yazmış..başkent caddeleri dar geliyor, sonbahar sonu kış başlangıcı üşüyen parmak uçlarım , burnum değil yüreğimmiş..bakışlarına takılıp kaldım onsuzluğuna dayanılmazmış bir sahte güzelliğin, mana fırlatan şuhluğu kaldırımlara inatmış.deli dolu kafalara rastladım, aldırmadan yürüdüm boş verdimsikişik olmuş arabalar çığırktan dolmuşlar, içimde biri varmış konuş benimle suskun ağızlara benzer olma, bir sıcak nefesal gökyüzüne ısıtsın, aydınlık adına vahşet tüten kalemmiş..bazı bazı yazılar vardı duvar olmuş mırıldanır çocuklar baştan sona duyarsızlık kahırları şarkı bilmiş ,bakma yalnızlara okunur bacalardan gam kasvet, is çıkar iz olur bulutlaşır yangınlar islak sokaklara yayılmış bir daha mı sevmek..? erişemediğim yarım kalmış bir duygutatmadığım kaçıışları yazamadım daha, kazıyamadım bir ağaca aşkı mıkırılmış kalbimi fark etmedi kimse..buharlaştı tüm duygular aşağılandığında, çamur suratlar çığlık atıyortüm çirkinlikleriyle halktan kopuk eğlence artıkları modernmiş, leylek yuvalarını bozamadı rüzgar, meraktan tut elimi bak bir çare olsun üzüntülerin kaçan fırsatlardan, kırlara uçurtma uçurmak içingidilmez sadece kelebekler kovalanmış..bilirim olacakları kaçınılmaz sona gider ayaklarım, afişlere takılı bakışlarım gözyaşı, açlık, ve savaş facialarına umursamadan gezinirmiş..bencil tutkularımın ardında yürüyorum yığınlaşan taştan şehri havayı yaşanılmaz kılan gaz yağmuruna, beton beton şehirleşen insana kızıyorum olanca hıncını topraktan çıkaran iş makinalarına sövermişim..eğer bir gün ıslık çalarsa dudaklarım kimseler ulaşamaz dediğim doruklara, uzanmış yuvarlanıyor görmüşsen bayırlarda gelincik ruhum bil ki, çocukların çemberinde sürüklenir düşlerim bıkmadan..

Mustafa Kaya

18.09.2020 / üsküdar